VEO / VTO
Lankinen, Karppanen

3.12.2018

Liikenne- ja viestintävaliokunta

Liikenne- ja viestintäministeriön kirjallinen vastine asiantuntijalausuntoihin

Hallituksen esitystä eduskunnalle laeiksi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain ja julkisen hallinnon turvallisuusverkkotoiminnasta annetun lain muuttamisesta (HE 226/2018 vp) koskevan asiantuntijalausunnon on liikenne- ja viestintävaliokunnalle toimittanut Ahvenanmaan maakunnan hallitus, sisäministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, valtiovarainministeriö, Elintarviketurvallisuusvirasto Evira, Hätäkeskus, Kilpailu- ja kuluttajavirasto, Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi, Poliisihallitus, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto Valvira, Säteilyturvakeskus, Viestintävirasto, DNA Oyj, Elisa Oyj, Elinkeinoelämän keskusliitto EK, FiCom ry, Pelastuslaitosten kumppanuusverkosto, Suomen Erillisverkot Oy, Suomen Kuntaliitto ry, Telia Finland Oyj ja Yleisradio Oy. Tämä liikenne- ja viestintäministeriön vastine lausuntoihin on valmisteltu yhteistyössä valtiovarainministeriön kanssa.

Suomen Erillisverkot Oy:n rooli palveluntarjoajana

Useissa lausunnoissa kannatettiin esitettyä palvelumallia, jossa Suomen Erillisverkot Oy toimii uuden laajakaistaisen viranomaisviestintäpalvelun palveluntuottajana. Palvelumalliin ja sen toteutustapaan kohdistettiin muutamassa lausunnossa kuitenkin myös kriittisiä huomioita. Elinkeinoelämän keskusliiton lausunnossa esitettiin, että palvelu tulisi toteuttaa kokonaan kaupallisella mallilla ilman valtio-omisteisen osakeyhtiön roolia teleyrityksen ja loppukäyttäjän välissä. Poliisihallitus puolestaan esitti, että Suomen Erillisverkot Oy tai sen kokonaan omistama tytäryhtiö voisi toimia myös julkisen hallinnon turvallisuusverkkotoiminnasta annetun lain (10/2015, jäljempänä *turvallisuusverkkolaki*) mukaisena integraatiopalvelujen tuottajana viranomaisviestinnän osalta. Edelleen Säteilyturvakeskus (STUK) esitti muun muassa, että palvelumallin sääntelyratkaisun tulisi olla julkisoikeudellisempi.

Palveluoperaattorin ja sen kilpailuttaman verkko-operaattorin yhteistyöhön perustuva viranomaisviestintäpalveluratkaisu on linjattu useiden selvitysten pohjalta talouspoliittisen ministerivaliokunnan toimesta joulukuussa 2017. Keväällä 2017 tehdyn selvityksen lopputuloksena oli lähes yksimielisesti Suomen Erillisverkot Oy:n valintaa palveluntarjoajaksi puoltava malli, jossa koettiin yhdistyvän muun muassa käyttäjäviranomaisten luottamus ja vaikutusmahdollisuudet palveluntuotantoon, aiempi kokemus viranomaisviestintäpalvelun tuottamisesta sekä erityisesti kyvykkyys huolehtia nykyisen Virve-palvelun ja uuden laajakaistaisen viranomaisviestintäpalvelun hallitusta siirtymävaiheesta.

Säteilyturvakeskus esitti lausunnossaan, että kaupallisen viestintäverkon käytön tulisi perustua vahvempaan julkisoikeudelliseen sääntelyyn, jossa palvelu perustuisi esimerkiksi palveluntarjoajaa ja palvelun tarjoamista koskevaan yksityiskohtaisempaan erityislainsäädäntöön sekä viranomaisen tehokkaisiin valvontakeinoihin. STUK tuo lausunnossaan esiin myös perustuslain 124 §:n mukaisen julkisen hallintotehtävän antamisen muulle kuin viranomaiselle. Liikenne- ja viestintäministeriön näkemyksen mukaan julkisoikeudellisen ohjauksen tarpeeseen ja viranomaisohjaukseen vastataan sillä, että nykyisen Virve-palvelun ja tulevan laajakaistaisen viranomaisviestintäpalvelun palveluntuotannon sääntelyä ehdotetaan turvallisuusverkkolakiin. Turvallisuusverkkolain valmistelussa ja eduskuntakäsittelyssä tehtiin puolestaan muun muassa perustuslain 124 §:n mukainen julkisen hallintotehtävän tarkastelu erittäin huolellisesti ja Suomen Erillisverkot Oy:lle säädettiin tuolloin palveluntuottajan rooli verkko- ja infrastruktuuripalvelujen osalta. Käsillä olevassa esityksessä on tarkasteltu lähinnä Suomen Erillisver-

kot Oy:n uusia tehtäviä aikakriittisen viranomaisviestinnän tieto- ja viestintäteknisten palveluiden tuottajana. Kyseiset tehtävät on määritelty tarkkarajaisesti ja ne ovat tehtyjen selvitysten valossa vakuuttavasti perusteltavissa Suomen Erillisverkot Oy:lle juuri niillä kriteereillä, joita muun muassa perustuslakivaliokunta nosti turvallisuusverkkolain säätämisen yhteydessä esiin arvioitaessa julkisen hallintotehtävän antamista muulle kuin viranomaiselle.

Turvallisuusverkkolaki tarjoaa varsin tiukkaan viranomaisohjaukseen perustuvan sääntely-ympäristön. Valtiovarainministeriö vastaa turvallisuusverkkolain alaisen palvelutuotannon valvonnasta ja ohjauksesta, ja turvallisuusverkkolain nojalla on mahdollisuus antaa valtioneuvoston asetuksella tarkempaa sääntelyä, jota edelleen voidaan tarkentaa valtiovarainministeriön määräyksin, jotka sitovat myös palveluntuottajan alihankkijana toimivaa teleyritystä.

Suomen Erillisverkot Oy ei myöskään vastaisi koko palveluntuotannosta käyttäjäviranomaisten suhteen yksin, vaan Valtion tieto- ja viestintätekniikkakeskus Valtorin rooli turvallisuusverkkolain 10 ja 11 §:n mukaisena integraattorina haluttiin säilyttää. Näin muun muassa siksi, että palveluntuotannossa voitaisiin paremmin toteuttaa Kuntaliiton lausunnossaan esiin tuomaa ns. yhden luukun periaatetta, jossa viranomaisviestintäpalvelu varsinkin turvallisuusverkon käyttäjien osalta tulee samalta toimittajalta kuin muukin ICT-palvelu. Hallituksen esitys perustuu kuitenkin sille ajatukselle, että Suomen Erillisverkot Oy tai sen kokonaan omistama tytäryhtiö voisi toimia turvallisuusverkon integraattoripalvelun tuottajan alihankkijana uuden laajakaistaisen viranomaisviestintäpalvelun välittämisessä ja tarjoamisessa turvallisuusverkon käyttäjille osana turvallisuusverkon palvelukokonaisuutta. Tämä osaltaan vastaa Poliisihallituksen lausunnossaan esiin tuomaan kysymykseen siitä, miksi Suomen Erillisverkot Oy ei toimisi langattoman aikakriittisen viranomaisviestinnän palvelukokonaisuuden integraattorina.

Verkon peiton laajentaminen ja koventaminen sekä uuden laajakaistaisen viranomaisviestintäpalvelun laatuvaatimukset

Sisäministeriön lausunnossa on kiinnitetty huomiota siihen, ettei hallituksen esityksessä tuoda esiin tarpeeksi yksiselitteisesti viranomaisviestintään liittyvän verkkopalvelun vähimmäistavoitetta. Liikenne- ja viestintäministeriö haluaa huomauttaa, että esityksessä on johdonmukaisesti sitouduttu siihen, että kehitettävä uusi laajakaistainen viranomaisviestintäpalvelu vastaa ominaisuuksiltaan, mukaan lukien verkon peitto sekä luotettavuus ja turvallisuus, nykyistä Virve-palvelua. Sen sijaan verkko-operaattorin tulevan verkkopeiton rakentamisen tapaa ei ole lakiesityksessä pyritty määrittämään muutoin kuin viittaamalla siihen, että uutta infrastruktuuria voidaan rakentaa joko verkko-operaattorin taseeseen tai palveluoperaattorin taseeseen, kunhan molemmissa vaihtoehdoissa toteutuu muun muassa Kilpailu- ja kuluttajaviraston lausunnossaan esiin tuoma yhteiskäytettävyys. Näiltä osin Suomen Erillisverkot Oy onkin tuonut lausunnossaan esiin käsillä olevien lainsäädäntömuutosten ohella tarpeen linjata uuden laajakaistaisen palvelun verkkopeiton tarkempi laajuus sekä osan turvallisuus- ja varautumisvaatimuksista, kuten akkuvarmistusten tason. Esitys jättää näiltä osin tarkoituksellisesti tilaa valtiovarainministeriön kehittämishankkeen myöhemmille ratkaisuille, jotka valmistellaan yhteistyössä käyttäjäviranomaisten kanssa ja jotka tarvittaessa viedään talouspoliittiseen ministerivaliokuntaan päätettäviksi.

Kilpailu- ja kuluttajaviraston lausunnossa on valittua palveluntuotantomallia arvioitu kustannustehokkaaksi, koska siinä voidaan välttää päällekkäisen radioverkkoinfrastruktuurin rakentaminen pelkkää viranomaisviestintää varten. Juuri tästä lähtökohdasta on hallituksen esityksen mukaan sekä verkkopeiton että verkon koventamisen suhteen ensi sijassa keskityttävä kilpailutuksella valitun verkko-operaattorin verkon kehittämiseen, kuitenkin niin että viranomaisviestintä voi verkkovierailla muissakin verkoissa silloin, jos ensisijainen verkko ei ole käytettävissä (ks. alla Kansallinen verkkovierailu).

Uusi laajakaistainen viranomaisviestintäpalvelu otetaan käyttöön ja sitä kehitetään vaiheittain, jolloin myös palvelun laadulle asetetut vaatimukset sekä saatavuuden, käytettävyyden että tiedon suojan ja

palvelun varautumisen osalta kehittyvät vaiheittain. Palvelun laatuvaatimukset tavoitetilassa määritetään turvallisuusverkkolain nojalla säädettävässä valtioneuvoston asetuksessa. Turvallisuusverkkolaissa on säädetty valtioneuvostolle asetuksenantovaltuus turvallisuusverkkolain 7, 9, 11 ja 12 §:ssä tarkoitetuista turvallisuutta, varautumista, valmiutta ja jatkuvuutta koskevista vaatimuksista sekä turvallisuusverkon palvelutuotannon ja käytön ensisijaisuus-, kiireellisyys- ja tärkeysmäärittelystä sekä turvallisuusverkkotoiminnan ohjauksen ja valvonnan menettelyistä. Säännökset voivat koskea myös turvallisuusverkkotoiminnan järjestelyjä sekä toimintaa koskevia teknisiä vaatimuksia ja menettelytapoja. Ohjauksen toteuttamiseksi valtiovarainministeriö voi antaa palveluntuottajille samoista asiakokokonaisuuksista määräyksiä, joita myös palvelutuottajien alihankkijoiden on noudatettava niiden suorittaessaan turvallisuusverkkolain mukaisia tehtäviä. Turvallisuusverkkolaissa säädettyjen palveluiden päätöksentekomenettelyyn on käytössä vakiintunut valmistelu- ja päätösmenettely, jossa palveluiden käyttäjät ja palveluiden tuottajat yhteistoiminnassa valmistelevat asiat valtiovarainministeriön päätettäväksi. Tässä menettelyssä varmistetaan, että myös uuden laajakaistaisen palvelun osalta laatuvaatimukset täyttyvät tarkoituksenmukaisella tavalla.

Kansallinen verkkovierailu

Sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014, jäljempänä *viestintäpalvelulaki*) ehdotettua kansallista verkkovierailua koskevaa 250 d §:ää on lausunnoissa kommentoitu vaihtelevin painotuksin. Esityksessä ehdotetaan, että muilla kuin kilpailutuksen voittaneilla teleyrityksillä olisi velvollisuus tarjota matkaviestinverkkoaan viranomaisviestinnän tarpeisiin, jos ensisijainen verkko ei olisi käytettävissä. Esityksen perusteluissa on kuvattu tämän tarkoittavan verkon häiriötilanteita sekä pieniä katvealueita. Kuntaliiton, Pelastuslaitosten kumppanuusverkoston sekä Säteilyturvakeskuksen mukaan kansallista verkkovierailua tulisi tarjota myös laadullisin perustein, eli silloin kun muun teleyrityksen verkon kuuluvuus on parempi kuin ensisijaisen teleyrityksen verkon. Sen sijaan Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiCom ry, jonka lausuntoon DNA Oyj, Elisa Oyj ja Telia Finland Oyj yhtyvät, pyytää valiokuntaa korostamaan kansallisen verkkovierailun poikkeuksellisuutta.

Liikenne- ja viestintäministeriö korostaa, että ensisijaisen teleyrityksen verkon peittoa tullaan laajentamaan ja koventamaan, ja että kansallisen verkkovierailun tarkoitus on olla toissijainen järjestelmä siltä varalta, että ensisijainen verkko ei ole käytettävissä. Laajakaistaisen viranomaisviestintäpalvelun kehittämisen on syytä ensi sijassa keskittyä kilpailutettuun teleyritykseen, koska viranomaisviestinnän etuoikeuksien toteuttaminen vaatii investointeja radioverkkoon, joita ei ole kustannustehokasta toteuttaa useaan verkkoon. Lisäksi, mikäli viranomaisviestinnän osapuolet ovat eri radioverkoissa, ei varsinkaan ryhmäviestinnän laatua esimerkiksi viiveettömyyden suhteen voida taata yhden verkon puitteissa tapahtuvaa viestintää vastaavaksi. Edelleen kustannustehokkuuden näkökulmasta on huomattava, että vahvan integraation eli muun kuin tavallisen verkkovierailurajapinnan toteuttaminen nostaa myös palveluoperaattorin kustannuksia. Tämän vuoksi etuoikeuksien toteuttaminen verkkovierailun yhteydessä on syytä toteuttaa esityksen mukaisella porrastetulla mekanismilla, jossa viranomaisviestinnän tarpeet ja käytettävissä olevat resurssit voidaan arvioida yksilöidysti.

Elinkeinoelämän Keskusliitto toi lausunnossaan esiin, että kansallisen verkkovierailun ehtojen tulisi perustua kaupalliseen sopimukseen, ei viranomaisen päätökseen. Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa, että tämä on juuri esityksen lähtökohtana. Ehdotetussa viestintäpalvelulain 250 d §:n 3 momentissa säädetään, että Liikenne- ja viestintävirasto voi päättää ehdoista, mikäli palveluntarjoaja ja teleyritys eivät pääse sopimukseen. Säännöksen tarkoitus on varmistaa, että kansallista verkkovierailua tarjotaan molemmille osapuolille kohtuullisin ehdoin ja että sopimukseen päästään. Sisäministeriö ehdottaa lausunnossaan, että samaan kansallista verkkovierailua koskevaan 250 d §:n 3 momenttiin lisättäisiin säännös siitä, että teleyrityksellä olisi velvollisuus tarjota viranomaisviestinnälle kansallista verkkovierailua, vaikka sopimuksen ehtoja koskeva asia olisi Liikenne- ja viestintävirastolla ratkaistavana. Liikenne- ja viestintäministeriö katsoo, että Liikenne- ja viestintävirasto tekee päätöksen ilman aiheetonta viivästystä. Mahdollinen haaste verkkovierailun toteuttamisen kannalta voisi muodostua

korkeintaan siinä vaiheessa, jos viraston päätökseen haetaan muutosta, ottaen huomioon viranomaisviestinnän varmistamisen huomattavan yhteiskunnallisen merkityksen. Muutoksenhakua koskevan hallintolainkäyttölain 31 §:n 2 momentin mukaan vailla lainvoimaa oleva päätös voidaan panna täytäntöön, jos siitä erikseen säädetään lailla.

Sisäministeriö toi lausunnossaan myös esiin, että kilpailutuksessa tulee antaa myös painoarvoa sille, miten Ahvenanmaan osalta viranomaisviestintä toteutetaan. Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa, että verkko-operaattorin kilpailuttaa Suomen Erillisverkot Oy valtiovarainministeriön ohjauksessa noudattaen joko lakia julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista (1397/2016) tai lakia julkisista puolustus- ja turvallisuushankinnoista (1531/2011). Tällä hallituksen esityksellä ei oteta kantaa kilpailutuksen tarkempaan toteuttamiseen. On kuitenkin huomionarvoista, että Ahvenanmaan maakunnan hallitus sekä Ahvenanmaan alueella toimivat manner-Suomen viranomaiset haluavat käyttää myös uutta laajakaistaista palvelua Ahvenanmaan alueella. Esityksen valmistelussa on tiedostettu Ahvenanmaan erilainen teleoperaattorirakenne, mikä tullaan huomioimaan myös kilpailutuksessa.

Palvelun taloudelliset vaikutukset, ylimenovaiheen kustannusten kattaminen

Sisäministeriö esitti lausunnossaan, että olisi tarkoituksenmukaista, että uuden laajakaistaisen palvelun käyttöä koskevat kustannukset katettaisiin siirtymävaiheen eli vuosien 2019-2025 ajan tai siihen saakka kunnes uudet palvelut ovat täysimääräisesti käytettävissä ja korvaavat nykyiset Virve-palvelut.

Hallituksen esityksen taloudellisten vaikutusten arvioinnit perustuvat vuoden 2017 aikana tehtyihin taloudellisiin selvityksiin, joissa oletuksena on ollut se, että nykyiset käyttäjät siirtyvät täysimääräisesti käyttämään uutta palvelua ja että kaupallisen operaattorin verkon maantieteellisen peiton laajentaminen ja tekninen varmentaminen sisältyvät verkko-operaattorin kilpailutuksen. Palvelujen kustannusten kattamisen osalta tarkoituksena on, että tavoitetilassa palvelutuotanto olisi järjestetty siten, että kaikki sen kulut pystyttäisiin kattamaan kerättävillä käyttäjämaksuilla eikä nykymuotoisia hinta- ja alijäämätukia maksettaisi.

Palvelukokonaisuuden suunnittelussa on lähdetty siitä, että uusi palvelu voidaan ottaa käyttöön vaiheittain korvaamalla nyt käytössä olevia palveluita. Tällöin myös kustannukset voitaisiin hallita ilman merkittäviä siirtymäaikoja. Mikäli kuitenkin palvelun käyttöönotto edellyttää muiden ratkaisujen käyttöä, niiden soveltaminen suunnitellaan valtiovarainministeriön johtamassa rakentamishakkeessa ja tuodaan eduskunnan päätettäväksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä. Mahdollisista ylimenovaiheen rahoitusmenettelyistä päätettäessä tulee tarkastella myös, kuinka menetellään niiden säästöjen osalta, jotka uuden palvelujen käyttöönotolla on arvioitu saavutettavan palvelun ollessa täysimääräisesti käytössä vuoden 2025 jälkeen. Tehtyjen arvioiden perusteella Virve-palvelun korvaamisella uudella laajakaistaisella palvelulla olisi saavutettavissa tavoitetilassa nykytasoon verrattuna kustannussäästöjä. Säästöt muodostuisivat käyttäjille, koska yhdellä uudella viranomaisliittymällä, joka sisältää hallituksen esityksellä säädettävät etuoikeudet, voitaisiin korvata nykyiset Virve-liittymät sekä osa nykyään käytössä olevista normaaleista mobiililiittymistä.

Käyttäjäryhmät

Poliisihallituksen lausunnossa pidettiin ongelmallisena sitä, että liikenne- ja viestintäministeriö voisi jatkossa päättää käyttäjäryhmien lisäksi myös käyttäjämääristä. Kyseistä säännöstä esitetään sen varmistamiseksi, että jatkossa olisi mahdollista hallita käyttäjämääriä, mikäli niiden määrässä muutoin tapahtuisi hallitsematonta kasvua. Säännös on näiltä osin yhteydessä palveluoperaattorin velvoitteeseen raportoida Liikenne- aja viestintävirastolle viranomaisliittymien määrästä ja niiden puitteissa käytetyistä etuoikeuksista, joiden perusteella uuden laajakaistaisen viranomaisviestintäpalvelun kehitystä voidaan tehokkaasti seurata. Lähtökohtaisesti säännöksellä ei siis ole tarkoitus rajoittaa viranomaisten tarvitsemien liittymien määrää, vaan säätää mekanismista, jolla varmistettaisiin muun muassa

EU:n verkkoneutraliteettisääntelyn mukaisesti se, että priorisoitujen viranomaisliittymien määrä pysyy hyväksyttävällä tasolla.

Sosiaali- ja terveysministeriön lausunnossa tuotiin esiin, että vaikka käyttäjäryhmiä päivitettiin viestintäpalvelulain 250 §:n osalta myönteiseen suuntaan muuttamalla nykyinen ensihoidon käsite sosiaali- ja terveydenhuollon päivystystoiminnaksi, ei vastaavia muutoksia ehdotettu turvallisuusverkkolakiin. Lausunnossa tuotiin esiin, että tälle laajennetulle käyttäjäryhmälle haluttaisiin myös turvallisuusverkkolaissa säätää käyttöoikeus, mutta ei lain 2 §:n mukaista käyttövelvoitetta. Liikenne- ja viestintäministeriö huomauttaa, että turvallisuusverkkolaissa säädetään nimenomaan käyttövelvoitteesta. Ehdotetussa turvallisuusverkkolain 4 §:ssä mahdollistettaisiin se, että turvallisuusverkkoa voi käyttää myös sellainen taho, jolla on viestintäpalvelulain 250 §:ssä tarkoitettu viranomaisliittymä sekä valtiovarainministeriön hyväksyntä. Siten esityksellä on täytetty esitetty toive käyttöoikeudesta, mutta vältetty käyttövelvoitteen laajentaminen kyseisen käyttäjäryhmän osalta.

Muut kysymykset

Hätäkeskuslaitoksen lausunnossa kysyttiin esityksen suhteesta EU:n esteettömyys- ja televiestintädirektiiveihin. Direktiivin tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (COM/2015/0615 final) soveltamisalana on mm. kuluttajapäätelaiteet ja puhelinpalvelu, joten sillä ei ole suoraa vaikutusta esityksen kohteena olevaan viranomaisviestintään, joka ei ole yleisesti saatavilla. Välillistä vaikutusta voi olla, mikäli direktiivi vaikuttaa kuluttajamarkkinoilla oleviin päätelaitteisiin, joita olisi tarkoitus käyttää myös viranomaisviestinnässä. EU:ssa valmisteltavana oleva televiestintädirektiivi ei myöskään vaikuta viranomaisviestintään, vaan teleyritysten yleiseen teletoimintaan, sillä direktiivin 7. perustelukappaleen mukaan direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltion mahdollisuutta toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä keskeisten turvallisuusetujensa suojelun varmistamiseksi taikka yleisen järjestyksen ja turvallisuuden takaamiseksi.

Yleisradion Oy:n esiin tuomat huomiot vaaratiedottamisen kehittämisestä eivät suorannaisesti liity tähän esitykseen, mutta ovat ajankohtaisia, koska joulukuussa hyväksyttävässä puitedirektiivissä edellytetään kesään 2020 mennessä maantieteellisesti kohdennetun vaaratiedottamisen toteuttamista. Vaaratiedottamista koskevat lainsäädännön muutostarpeet on alustavasti tunnistettu, ja on direktiivin täytäntöönpanoa koskevassa myöhemmässä lainvalmistelussa erikseen linjattava, minkä verran viestintäpalvelulakia ja lakia vaaratiedotteesta (466/2012) avataan muutoksille. Käsillä olevan esityksen suhteen huomionarvioista kuitenkin on, että viranomaisliittymien etuoikeudet on mahdollista toteuttaa siten, etteivät ne estä hätäpuheluiden soittamista.

Liikenne- ja viestintäministeriö
Käyntiosoite
Eteläesplanadi 16
(kirjaamo)
Helsinki
Postiosoite
PL 31
00023 Valtioneuvosto
Puhelin
029516001
www.lvm.fi
etunimi.sukunimi@lvm.fi
kirjaamo@lvm.fi